

ธุรกิจประกันวินาศภัยจัดเป็นธุรกิจเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการหมุนเวียนของผลประโยชน์จำนวนมากไปยังบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน อันเป็นมูลเหตุจูงใจสำคัญที่ทำให้เกิดการซื้อโงงโดยอาศัยสัญญาประกันวินาศภัยเป็นเครื่องมือ แม้รูปแบบการกระทำมีความผิดจะมีหลากหลาย แต่ก็ได้มีการกำหนดนิยาม และจัดประเภทการซื้อโงงประกันวินาศภัยเหล่านั้นออกเป็นสามประเภทด้วยกัน ได้แก่ การซื้อโงงภายใน การซื้อโงงภายนอก และการซื้อโงงโดยคนกลาง ที่บุคคลเหล่านั้นได้กระทำการใดๆ อันเป็นการหลอกลวง เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากธุรกิจประกันวินาศภัย

ในต่างประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการซื้อโงงประกันวินาศภัย ว่าอาชญากรรมชนิดนี้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง จึงได้นำเสนอแนวทางหรือมาตรการเฉพาะเพื่อจัดการกับการซื้อโงงประกันวินาศภัย ไม่ว่าจะเป็นสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ ที่ได้ออกแนวทางป้องกัน ตรวจสอบ และเยียวยาการซื้อโงงประกันภัย หรือ พันธมิตรเพื่อต่อต้านการซื้อโงงประกันภัย ที่ได้ออกแม่บทกฎหมายซื้อโงงประกันภัย และแม่บทกฎหมายหน่วยงานซื้อโงงประกันภัย จนทำให้ทุกมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายที่จัดให้การซื้อโงงประกันภัยเป็นอาชญากรรมเฉพาะ หรือประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของอาชญากรรมชนิดนี้ จนประกาศใช้กฎหมายประกันภัย และกฎหมายอาญาซึ่งมีบทบัญญัติเฉพาะที่กำหนดความผิดและโทษแก่การซื้อโงงประกันภัยไว้อย่างเหมาะสม แต่ในประเทศไทย แม้มีบทบัญญัติเฉพาะแก่การซื้อโงงประกันวินาศภัย อันได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 347 หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 มาตรา 45 แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีความจำกัดด้านองค์ประกอบความผิด ทำให้ไม่สามารถบังคับใช้แก่ความผิดการซื้อโงงประกันวินาศภัยบางรูปแบบ จนต้องนำกฎหมายฉบับอื่น หรือกฎหมายอันเป็นการทั่วไปมาบังคับใช้แก่อาชญากรรมเฉพาะนี้ ส่งผลให้ไม่สามารถบังคับใช้ได้ หรือหากบังคับใช้ได้แต่ก็เกิดความไม่เหมาะสมหลายประการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งศึกษาถึงปัญหาการซื้อโงงในธุรกิจประกันวินาศภัยของไทย ว่ามีปัญหาและอุปสรรคด้านการบังคับใช้กฎหมายอย่างไร โดยเปรียบเทียบกับแนวคิดและมาตรการของต่างประเทศมาเป็นแนวทางว่า การมีบทบัญญัติเฉพาะและครอบคลุมแก่การซื้อโงงประกันวินาศภัยนั้นก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการบังคับใช้กฎหมายและมีผลดีเพียงไร ซึ่งจากการศึกษาวิจัยแล้วเห็นว่า ประเทศไทยควรมีบทบัญญัติเฉพาะแก่การซื้อโงงประกันวินาศภัย ที่ครอบคลุมแก่การซื้อโงงประกันวินาศภัยทั้งสามประเภท โดยกำหนดให้รวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียว เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Non-life insurance business is a specific business relating to rotation of large volume benefits to many parties. Such benefits are important attraction for creating fraud by relying of non-life insurance agreement as a tool. Although, there are many forms of committing the offence, there is description of definition and classification of fraud in non-life insurance in three types; those are internal fraud, external fraud and intermediary fraud. Those types of fraud are cheating to illegally acquire undue property or other benefits from non-life insurance business.

In foreign countries, the importance of non-life insurance fraud has been realized that this type of crime has broad affect. Therefore, I would like to propose guideline or measure, specifically, to solve problem of non-life insurance fraud. Either International Associations of Insurance Supervisors, which issues Guidelines paper on preventing, detecting and remedying insurance fraud or Coalition Against Insurance Fraud, which issues Model Insurance Fraud Act and Model Insurance Fraud Bureau Act has caused all states in the United States of America to have the law, which treats Insurance Fraud as specific crime. The People's Republic of China has realized the importance of this type of crime and has promulgated Insurance Law and Criminal Law, which has specific provision, which prescribes appropriate offence and punishment for Insurance Fraud. However, in Thailand, although there is specific provision, which can be enforced for Insurance Fraud, that is Penal Code Section 347 or the Act on Protection of Victim of Road Accident B.E.2535, Section 45, but such provisions have limited factor for the offence. They cannot be enforced for certain forms of non-life insurance fraud, so that there must be enforcement of other law or general law for this specific type of crime, which results in non-enforceability or enforceability, but it causes unsuitability in many respects.

This thesis has aim in studying problems of fraud in non-life insurance business of Thailand in order to find out the problem in enforcing the law by comparing with concept and measures of others countries as guideline. It is also to find out that how specific provision covering non-life insurance fraud can create efficiency in enforcing the law and how it benefits. The study and research have found that Thailand should have specific provision to be enforced for non-life insurance fraud, which covers enforcement for three types of fraud by combining in one law so that enforcement of law concerning this matter shall be more efficient.